

[Vesterager.]

der store Vanskeligheder ved at ordne det kommunale Skolevæsen. Der dannes i saadanne Tilfælde et særligt Skoledistrikt, der skabes naturligvis ogsaa paa den Maade visse Overensstemmelser mellem Kommunerne, hvis de i det hele taget skal drive Fællesskole. — I øvrigt tror jeg, at Tilfældet er meget lidt praktisk.

Men som jeg sagde før: Naar man her ønskede, at Sognepræsten skulde kunne vælges, saa var det det Partis Pligt, som nærere et saadant Ønske, at sørge for, at der blev truffet Bestemmelser derom. Men at vedtage en ganske generel Bestemmelse om, at naar bare en Mand eller en Kvinde kan stemme til en Kommune, kan man vælge vedkommende ind i Skolekommissionen, det kan føre til de mærkeligste Tilstande. Der er f. Eks. ikke det fjerneste i Vejen for, at en sekterisk Bevægelse kan indvælge sin Leder, som ikke har den fjerneste Forbindelse med Skolen. Den højtærede Undervisningsminister ler, det er naturligvis et Svar for sig, men man kan dog forlange, at man undersøger Spørgsmaalene og ser, hvor det kan bære hen. Men vil man ude omkring mon være saa glad ved at faa at se, at man nu kan hente Folk ude fra, Folk fra andre Kommuner, som paa uheldig Maade kan komme til at gribe ind i Udviklingen af Skolens Styrelse og Tilsynet dermed? Der er ikke det fjerneste i Vejen for at vælge en Lærer fra en helt anden Kommune. Det er altsaa i Virkeligheden ganske uklart, skønt man paa en nem Maade kan udtrykke det hele klart og let, saa vi faar en ordentlig Bestemmelse. Det forekommer mig altsaa mærkeligt, at man ikke tør gennemføre en saadan. Men det viser til Fuldkommenhed, hvor fuldstændig det hele Lovforslag bunder netop i Bogstaven, lige til de mindste Enkeltheder.

Forældre-Spørgsmaalet er igen fremdraget, men der er ikke blevet svaret paa de stillede Spørgsmaal. Det samme er Tilfældet med Hensyn til Skoledirektionens Ret til at skønne. Det er imidlertid et Spørgsmaal, jeg muligvis vil vende tilbage til ved tredje Behandling.

Hvad angaar Forholdene i København, har jeg altid været af den Anskuelse og er det den Dag i Dag, at der er visse Ting, der er saa forskellige i Provinsen og i København vedrørende Skolen, at man maa have en særlig Skolelov i Hovedstaden. Det har vi været enige om i den store Skolekommission og siden da.

Jeg vil desuden slet ikke nægte, at jeg er Tilhænger af Privatskolen og gerne vil give den saa gode Kaar som muligt. Jeg har udtalt fra denne Talerstol, at Barnet ogsaa har en Ret. Det kan ikke nytte, at man vil indføre Friskolens Forhold paa Folkeskolens Grund uden videre, det lader sig ikke gøre.

Der er saa stor Forskel paa Folkeskole og Friskole, at de ikke uden videre kan blandes sammen. Barnet har ogsaa sin Ret. Der er Tusinder af Hjem her i Landet desværre, der er saadan, at hvis man ganske saa bort fra Barnets Ret, vilde Børnene blive uheldigt stillet.

Ogsaa med Hensyn til Privatskolen har jeg før været enig med Socialdemokratiet. Vi har staaet Side om Side, og forhenværende Undervisningsminister Fru Nina Bang takkede mig for mit varme Indlæg. Nu bliver jeg haanet, fordi jeg ikke uden videre kan rende fra mit Standpunkt lige saa hurtigt som Socialdemokratiet og Venstre, thi de har jo en Bevægelighed til at bene af Sted, som er ganske forbløffende for almindelige Mennesker.

Den højtærede Undervisningsminister og den ærede Ordfører (Vilhelm Rasmussen) taler om, at jeg arbejder tungt. Ja, jeg er ikke saa raphenet til at rende fra mine Principper, som den højtærede Undervisningsminister og den ærede Ordfører er..... (*Vilhelm Rasmussen*: Det var ikke Benene, jeg tænkte paa!). Naa, det var Hovedet. Ja, jeg kan heller ikke hamle op med den ærede Ordfører med Hensyn til Hovedet, for han er af saa videnskabelige Dimensioner, at han kan slaa baade Legemet og Sjælen ihjel og komme godt fra det og videnskabeligt bevise, at begge Dele er gjort grundigt. Saa overbegavet er jeg nu ikke, og derfor maa jeg naturligvis sakke agterud i Diskussionen her med de Herrer. Men derfor maa jeg nu alligevel fastholde min Ret til at staa fast ved det, som jeg anser for at være det rigtige og anser for at være brugbart og fuldt forsvarligt, haade med Hensyn til Københavns Skolevæsen og med Hensyn til den private Skole. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det var det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der optraadte som Friskolemand!). Ja, men det har han Lov til, højtærede Hr. Minister, for her i Tinget har man da endnu Lov til at have en Mening.

Jeg skal saa blot slutte med at sige, at jeg